

C. sv. Jošta je bila prvotno podružnica župnije Nova cerkev, od l. 1628 pa je spadala pod župnija Dobrna. L. 1787 so tu postavili župnijo.

C. ima prezbit. in ladjo, oba pokrita s banjastim obokom. C. je zelo vlažna. Najstarejši del c. je prezbit. iz 14. stol. in izgleda, da je imel prvotno gotski rebrasti obok, ker v zaključku se nahaja še ena konzola z grbom, v katerem je zvezda.

C. ima samo oltar sv. Jošta.

Krstni kamen ima letnico 1623, verjetno prinešen iz druge cerkve.

Star kip sv. Jošta v niši nad gl. portalom.

Dva majhna zvonova. Večji ima gotski napis: "maister georg renner gos mich zu volkemarekt in m v lx vii iare" (1567) Manjši je brez napisa in je po svoji formi popolnoma odoben velikemu. (podatki iz l. 1859 - še stara cerkev)

Veliki zvon ima napis: Salesius Feltl hat mich gegossen in Graz Anno 1797.

C. je tako v slabem stanju, da je potrebna temeljite restavracije, ki pa je pokazala, ~~da je najbolj stavba podreti.~~ L. 1883 zgradili novo. Ta nova c. v novogotškem stilu zgrajena je 17.56 m dolga, v ladji 6.90 m široka in 7.25 m visoka. Ima prezbit. in eno ladjo. Ob strani po ena kapela, na zap. strani zvonik. V cerkvi so trije oltarji: sv. Jošta, v kapelah: M.B. in sv. Jožefa.

Župnišče postavljeno l. 1810 in 1820.

Župnijske knjige od l. 1788 dalje.

Ign. Orožen: Das Dekanat Neukirchen, l. 1893, str. 555-564.

Kip sv. Lucije, ki se nahaja v celjskem muzeju je iz sv. Jošta nad Dobrno.
Stele, CXX, 9.10.1945, str. 59.

SV. JOŠT NA KOZJAKU (ST. JUDOK)

Fara, posvečena sv. Joštu.

Pravilno orientirana cerkev stoji na Kozjaku v n.v. 1063m.

Viri in literatura: Ing. Orožen: Bistum und Diözese Lavant VIII. Dekanat
Neukirchen, Maribor 1893. ; Farna kronika;

Cerkev sestavljajo: Prizmatičen zvonik, pravokotna ladja s prizidanimi
3/8 zaključenima kapelama ter 3/8 zaključeni presbiterij z na jugu prizidano
nadstropno zakristijo. Gradnja je kamenita, ometana. Streha enotna,
sedlasta, kapel strešaste, škrljeve; zvonika piramidasta, škrljeva.

Zunanjščina: Je neogotska, samo s profiliranim venčnim zidcem. Zvonica je
tristrano odprta z zašiljenimi loki, dvojne zvonove line so zašiljene,
venčni zidec se nad urnimi kazališči trikotno boči. Vsa okna so zašiljena,
portali preprosti pp. V zakristijo je vdolbena lurška votlina.

Notranjščina: Tlak je v ladji in kapelah marmornat, v presbiteriju pa ce-
menten. Zidana pevska empora počiva na 2 slopih in 2 križnih obokih,
tretjega pa zavzemajo stopnice. Slavoloki so ppk. Ladjin obok je banja
z 2 paroma sosvodnic, presbiterijev banja s parom sosvodnic in 3-stranim
zaključkom, kapel banja z mnogostranim zaključkom. Vsa notranjščina
je dekorativno poslikana. Zakristijo pokriva križni obok.

Oprava: Je neogotska in bp. V oratoriju se nahaja baročna omara. Križev pot, o. pl. , je ljudsko delo iz 2. pol. 19. stol.

Oprema: Zanimiva je neogotska kadilnica iz litega železa.

Zvonik in podstrešje sta bp.

Resume: Prednica današnje stavbe je bila gotška. Imela je ladjo in presbiterij, ki sta bila l. 1859. , ko si jo je ogledal Ignac Orožen, banjasto obokana. Bila je mala, nizka in vlažna. V presbiteriju je bila še ohranjena konsola s ščitom in zvezdo kot ostanek rebrastega oboka, krstilnik je imel letnico 1623, nad glavnim portalom je bila kamenita plastika sv. Jošta, v zvoniku pa zvona iz let 1567 in 1797. Ta cerkev je bila l. 1879., podrtá ter na njenem mestu zgrajena med l. 1882-84 sedanja, neogotska.

Okolica: Pokopališče je iz l. 1792, razširjeno l. 1880. Župnišče je iz let 1810-20. Vanj je vridana peščenasta, reliefna plošča, ki predstavlja Marijino kronanje v renesančni kompoziciji. Značilni so okrogli oblaki, ki obdajajo sceno ter širok Marijin obraz. Relief obdaja pps okvir, ki je okrašen s trakastim prepletom. Relief je iz 1. pol. ali srede 17. stol.

Kapele okoli cerkve so vse bp.

Konservatorske opombe: Cerkev je v redu vzdrževana.

Ostalo:

Opombe: Cerkev je do l. 1628. spadala pod Novo cerkev, nato pod Doberno. Leta 1787. je postala samostojna kuracija.

J.Curk, Celjska topografija, rkp. str.43. (zapiski 1956).